

Sygn. akt V CSK 72/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku K. M.
przy uczestnictwie J. M.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, oddala
wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestniczki J. M. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 lipca 2012 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestniczka oparła na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Chodzi przy tym o zagadnienie nowatorskie, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju

jurysprudencji. Zdaniem skarżącej, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do odpowiedzi na pytanie, czy i jakie znaczenie dla wyboru przez Sąd sposobu podziału, o którym mowa w art. 212 § 2 k.c., mają okoliczności powiązane z nabyciem składników majątkowych przez byłych małżonków związane z celem, w którym przedmioty zostały nabyte oraz ustaleniem ich przeznaczenia na zaspokojenie potrzeb wspólnych pełnoletnich dzieci. Przesłanka ta nie została spełniona, albowiem uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przedstawione przez skarżącą nie zawiera takiego wywodu prawnego, którym wykazałaby ona możliwość wystąpienia odmiennych jurydycznych ocen prezentowanego problemu, zwłaszcza, że w judykaturze jednolicie prezentowane jest stanowisko, że potrzeby mieszkaniowe rodziny współwłaściciela nieruchomości nie mogą mieć decydującego znaczenia przy ustalaniu sposobu zniesienia współwłasności, co niewątpliwie odnosi się także do potrzeb wspólnych dorosłych dzieci przy podziale majątku wspólnego byłych małżonków (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 24 kwietnia 1997 r., II CKN 124/97, uzasadnienie postanowienie z dnia 5 czerwca 2002 r., II CKN 1319/00, niepubl.). Dalsze rozważania w tym zakresie musiałyby zmierzać w istocie do oceny okoliczności konkretnej sprawy, a zatem musiałyby być dokonywane w interesie uczestniczki, a nie interesie publicznym, co nie jest dopuszczalne. Kolejne zagadnienie prawne skarżąca odniosła do wątpliwości, jakie znaczenie dla wyboru sposobu podziału (art. 212 § 2 k.c.) oraz zabezpieczenia spłat i dopłat (art. 212 § 3 k.c.) mają okoliczności związane z tym, że jeden z byłych współmałżonków nie przebywa na stałe w Polsce, nie ma majątku w Polsce ani źródeł przychodów. Wskazać należy, iż zagadnienie to nie ma przymiotu istotnego zagadnienia prawnego, a jedynie zmierza do zweryfikowania poczynionych przez sąd odwoławczy ustaleń faktycznych i ich oceny. Brak jest w skardze kasacyjnej argumentów prawnych przemawiających za rozpoznaniem tej kwestii w szczególności wobec tego, że nie zostały zakwestionowane możliwości płatnicze wnioskodawcy w zakresie spłat, a podział dotyczy m.in. nieruchomości znajdujących się w Polsce. Oznacza to, że badanie musiałoby się odnosić do okoliczności konkretnej sprawy, co nie jest dopuszczalne. Trzeba nadto wskazać, że wątpliwości muszą mieć związek z przytaczanymi podstawami kasacyjnymi, zaś

w podstawach kasacyjnych skarżąca nie powołała bezpośrednio naruszenia art. 1035 k.c. Uczestniczka pośrednio także kwestionuje zasadność stosowania w postępowaniu nieprocesowym art. 316 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., co także pozostaje poza podstawami kasacyjnymi i jest całkowicie nieuzasadnione.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Odnosząc się do wniosku wnioskodawcy o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania kasacyjnego należy zauważyć, że zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. w toku sprawy tzw. pełnomocnicy profesjonalni doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się prawidłowy dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, zaś pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Dotyczy to również odpowiedzi na skargę kasacyjną. Wobec nie dołączenia dowodu doręczenia odpisu odpowiedzi na skargę kasacyjną dla pełnomocnika uczestniczki do odpowiedzi na skargę kasacyjną, a odpowiedź na skargę kasacyjną powinna z tej przyczyny zostać zwrócona, to nie jest możliwe uwzględnienie wniosku w niej zawartego o zasądzenie kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym.

aw

es